

tesz, hogy Á;legyensÁ°lyÁ;it fenntartsa, annÁ;l nagyobbat Á©s fÁ;jdalmasabbat fog esni. TehÁ;it, aki ezt felismeri, abban az igazi vÁ;ltozÁ;sra valÁ³ elhatÁ;rozÁ;s is megfogon. TÁ¶bbÁ© mÁ;r el nem tÁ¶rÁ¼lhetÁµ mÁ³don fekszik szeme elÁ¶tt a tÁ©ny: vÁ;ltozni kell. De hogyan? Miben? Merre?

Itt, ezekenÁ©l a kÁ©rdÁ©seknÁ©l jÁ¶n be az asztrolÁ³gus, termÁ©szetesen ha ezeknek a kÁ©rdÁ©seknek a megvÁ;laszolÁ;sÁ;ra felkÁ©ri Á¶t az illetÁµ szemÁ©ly. Nos, de ezeket a fontos, Á©letbe, sorsba, az eleven emberbe vÁ;gÁ³ dolgokat honnan tudja az asztrolÁ³gus Á©s honnan veszi arra vonatkozÁ³ rendÁ-thetetlen magabiztossÁ;gÁ;it, hogy amit Á-r Á©s mond, megbÁ-zhatÁ³.

II.- Biztos Á©s igaz.

TehÁ;it, az asztrolÁ³gus megbÁ-zhatÁ³sÁ;ga. TermÁ©szetesen nem minden asztrolÁ³gus megbÁ-zhatÁ³sÁ;gÁ;rÁ³l van szÁ³. Aki nincs tisztÁ;ba a metafizikai alapokkal, vagy valamennyit tud ezekrÁ¶l, de sajÁ;it lÁ©nyÁ©n nem alkalmazta, olyan mÁ©rtÁ©kben kell hiteltelennÁ©, majd egyenesen komikussÁ; vÁ;lnia, amennyire eltÁ©r eme alaptÁ³l. LÁ;sd azokat, akik azt hiszik hogy az asztrolÁ³gia mint kÁ¼lsÁµ praktika vagy eszkÁ¶z felhasználÁ;hatÁ³ arra, hogy a "felÁ©nk szemÁ©lytelenÁ¼l Á;radÁ³ Á©letÁ;ram" kedvezÁµ vagy kedvezÁµtlen vÁ;ltozÁ;sait kiszÁ;mÁ-thatÁ³vÁ; tegyÁ¼k. TÁ©vednek. Ami mÁ©g nem is lenne baj. A tÁ©vedÁ©s belÁ;thatÁ³ Á©s helyre hozhatÁ³. Azonban megfigyelhetÁµ az a fajta viselkedÁ©s is az ilyen asztrolÁ³gusok rÁ©szÁ©rÁ¶l, hogy arrogÁ;nsan elutasÁ-tjÁ;k a metafizikai alapot, mÁ;rpedig azt, ami biztossÁ; Á©s igazgÁ; teszi az asztrolÁ³giÁ;it. SÁ¶t, aki erre felhÁ-vja a figyelmet, kontÁ;rnak, illetÁ©ktelen okoskodÁ³nak tartjÁ;k. Nem Á©rtik, hogy az idÁ¶uk folyamÁ;n az asztrolÁ³giÁ;ival azÁ©rt lehetett mindent elkÁ¶vetni, jÁ³slÁ;sokra hasznÁ;lni, pszichologizÁ;lni, Á¼zÁ©rkedni vele, mert a metafizikai alapokrÁ³l levÁ;lt (az emberisÁ©g elszellemtelenedÁ©se miatt) Á©s ma mÁ;r ott tartunk, ahol tartunk- nÁ©zzÁ¼nk kÁ¶rÁ¼l. De elÁ¶bb nÁ©zzÁ¼nk belÁ¼l kÁ¶rÁ¼l. A homÁ;lyos, fojtÁ³ szorongÁ;stÁ³l terhelt Á©sszerÁ¼ aggÁ³dÁ;stÁ³l kezdve, az Á©rthetetlen vÁ;gyakig Á©s fÁ©lelmekig, a kÁ©nyszeresen visszatÁ©rÁµ gondolatokig mindent megtalÁ;lhatunk e vilÁ;gban. VilÁ;gban, amelyet mÁ;r nem tudunk mÁ;sra dobni, mert ez bent van Á©s ezzel annyira Á¶ssze vagyunk nÁµve, hogy mi magunk vagyunk azok.

TermÁ©szetesen, megvannak a mindennapi teendÁµunk, megyÁ¼nk Á©s vÁ©gezzÁ¼k a munkÁ;kat, eszÁ¼nk, dolgozunk, lazÁ-tunk, azonban a maga megszakÁ-thatatlan folyamatossÁ;gÁ;val tovÁ;bb fut velÁ¼nk az a belsÁµ vilÁ;g is, amelyet szÁ-vesen hagyunk a maga homÁ;lyÁ;ban, "sokkal jÁ³zanabb" Á©rvekkkel fedve el ezeket a nemkÁ-vÁ;natos, irracionÁ;lis "belsÁµ Á¼zeneteket". ArrÁ³l persze elfelejtkezÁ¼nk, hogy amilyen korszakba-vilÁ;gba szÁ¼lettÁ¼nk, amilyen neveltetÁ©st-iskolÁ;jtatÁ;st kaptunk, az egy olyan embert formÁ;lt ki belÁ¶lÁ¼nk, amely lelki-szellemi dolgokban hihetetlenÁ¼l gyenge, hihetetlenÁ¼l hitetlen, annak ellenÁ©re, hogy esetleg nagyon bÁ¼szke intellektuÁ;lis kÁ©pessÁ©geire, hatalmi, tÁ;rsadalmi pozÁ-ciÁ³jÁ;ra, vagyonÁ;ra vagy valami mÁ;sra, amivel rendelkezik, vagy legalÁ;bbis rendelkezni lÁ;tszik. SzerÁ©ny nem azÁ©rt lesz az ember, mert a szerÁ©nysÁ©get kÁ¼lsÁµdlegesen magÁ;ra veszi, mint egy maszkot, valamilyen hÁ;tsÁ³ gondolattal-cÁ©llal, hanem azÁ©rt, mert amikor sikerÁ¼l szembenÁ©znie Á¶nmagÁ;val, megretten a sajÁ;it sÁ¶tÁ©tsÁ©gÁ©tÁ¶l, hitelensÁ©gÁ©tÁ¶l, tompasÁ;gÁ;itÁ³l. SzerÁ©nyebb azÁ©rt lesz, mert belÁ;tja, hogy milyen hosszÁ° megismerÁ©si-megvalÁ³sÁ-tÁ;si folyamaton kell tudatosan Á;jtmennie ahhoz, hogy sajÁ;it tengelyÁ©be kerÁ¼ljÁ¶n.

Az elmetafizikÁ;tlanodott emberisÁ©g a vilÁ;gba nem lÁ©pik, hanem a vilÁ;gba "vettette" Á©l, de nem azÁ©rt mert valaki- mondjuk egy felsÁ¶bb hatalom- e vilÁ;gba veti, hanem a sajÁ;it maga szellemi lÁ©nyegÁ©tÁ¶l valÁ³ eltÁ;ntorodÁ;sa miatt sÁ¶tÁ©t, vÁ;lsÁ;gos valÁ³sÁ;got idÁ©z magÁ;ban Á©s maga kÁ¶rÁ¼l, amelyben az Á©rtÁ©kek elmosÁ³dnak, eltompulnak, tele Á©rthetetlen, zavaros esemÁ©nyekkel vagy Á©ppen olyan Á©rthetetlen, kÁ-nos esemÁ©nytelensÁ©ggel. FurcsÁ;n hangzik

esetleg, de az ember nemcsak e világra vettett tálálásra tálali saját magát, hanem a tálvilágra vetettre is. Eme utábbi világra vonatkozál a tálta;sa áppen ágy hiányzik, mint az "e világg" metafizikai ányegáre vonatkozál a tálta;sa. A tálvilágg nem egy vonalszeráven leált evilággit álet folytatá;sa, vagyis bizonyos ártelenben az. Azonban sokkal helytállább a tálvilágot jelenávúnak tekinteni, de nem az elhunyt emberek szellemáot megidázgetá spiritisztá; k tálvilággá;nak ártelmáben. Az áletszerá, racioná;lisán, ártá;kkal felfoghatál világon tál van a metafizikai "világg", de ágy van tál, hogy benná;nk is jelen van, átszá;vi mindennapjainkat, pszichikumunkat, sorsunkat, testá;nkét. Ilyen metafizikai világg van, á; ágy van, hogy ezen alapszik az egá;sz fá;ldi áletá;nk, pá;lyafutá; sunk. Errá; a metafizikai világgá; nem tud a mai emberisá;g- ágy á;ltalá;ban vá;ve- á; errá; a világgá; tud az igazi asztrolá;gus. Ilyen alapon mer fontos sorská;rdá;sekben, problá; má; jkban, krá; zisekben informá; cíá; t adni.

A szellemi hagyományok á; ezeknek hiteles ártelmezá; mi- á; itt nem tudom meg nem nem emlá; teni Hamvas Bálá; t, Rená; Guá; nont- ismertá; k a lálá; tezá; s metafizikai alapjait á; á; gy tudtak egy olyan szellemi szá; nvonalat adni, amelyet fontos ká; rdá; sekben figyelembe lehet venni. Az ismeret persze egymagá; ban nem elá; g. Az asztrolá; gus mindennapi á; lete, megá; lálá; sei, tapasztalatai, ezek megfelelá; á; rtelmezá; se vezet el odá; g, hogy má; s ember sors-problá; má; j; it is figyelembe merje venni az á; tmutatá; s-adá; s szá; ndá; ká; j; val.

A hagyományok, a szellemi ember, a tálvilágg (metafizikai valá; sá; g) voltak mindig is a forrá; sok a fontos ká; rdá; sekben. A gondolat egyá; bká; ont Hamvastá; l szá; rmazik, amelyet egyik má; vá; ben rá; szletesen ki is fejt. A mai ember valamifá; le kivetá; tett á; s já; v á; bben elá; retolt tálvilággá; ká; ppele, tálfeszá; tett tálálá; si ká; sztetá; ssekkel á; s a szellemi lálá; s hiányá; ban á; l(világra á; s tálvilágra vettette á; nmagá; t). Ilyen ártelenben kezd egy kicsit felismerhetá; bben kirajzolá; dni az "álá; mu holt" sá; tálá; tsá; gben valá; tál; molygá; sá; nak rettenetes ká; pe, fá; leg ha az ember magá; ra ismer a tál; molygá; ban. De ha a felismerá; s megá; rtá; ont, elindá; thatja magá; ban az ember azt a folyamatot, amely az igazi megismerá; sen keresztá; l á; tvalá; sá; tja az embert igazi valá; sá; gá; ba, vagyis visszahelyezi igazi szemá; lyes tengelyá; be, centrumá; ba, isteni lálá; nyegá; be, fá; nyá; be. Itt já; n pedig a metafizikai paradoxon.

Az ember fá; ldi áletá; ben nem akkor talá; l vissza szemá; lyes á; s isteni lálá; nyegá; hez, ha megtanul nagyon ká; lálá; nleges á; s ká; prá; zatos tetteket vá; grehajtani, tálá; nemá; nyes vará; zslatokat, produkciá; kat, hanem akkor, amikor egá; szen egyszerá; l mindennapi feladatait egá; szsá; gesen, boldogan, derá; sen, meghitten elvá; gzi, á; s mindezt tudatosan teszi. Vigyá; zat, semmi fá; le profanizá; lálá; srá; l szá; l nincs. Az egyszerá; l, tiszta, tudatos, teljes szá; vvel-lálá; lekkal megá; lt mindennapoknak á; riá; si metafizikai ártá; ke van. Ismá; t csak Hamvas idá; zem, aki a ká; lálá; nbá; z á; mu szellemi beavatottsá; gi fokozatokat utólá; rhetetlen metafizikai áleslá; tál; ssal vá; gá; gá; zve, arra a ká; lvetkeztetá; sre jutott, hogy mindezek tálá; mená; men- má; g a "nevezetes ná; vtelensá; g" á; llapotá; á; on is- legsá; vesebben egyszerá; l, mindennapi ember lenne. Vagyis: eljutott addig a felismerá; sig, hogy ennek a fá; ldi áletnek, az ezt tudatosan megá; lálá; mu embernek, a maga egyszerá; l á; gá; ben, elká; pesztá; men "magá; tálá; l ártetá; d á; mu" mivoltá; ban rejlá; mu ártá; ke metafizikailag, lelkiileg, szellemileg, testileg, "valá; sá; gilag" á; s minden fá; leká; ppen a lehetá; mu legnagyobb. Ezen a felismerá; sen alapszik az igazi asztrolá; giai is, ezá; ort nem szá; llá; t a megrendelá; mu há; z szupermisztikus recepteket, amellyel, má; g ha reá; lisak lenné; nek, sem tudna valá; j á; ban mit kezdeni a Lilith-tartalmaiban vagyis a vak, mohá; ká; sztetá; seiben á; g á; mu, a tálálá; si gá; lrcsrohamok ká; lálá; nbá; z á; mu vá; ltozatain vá; gá; g á; rg á; mu ember.

Ilyen ártelenben laposnak tálá; nhet az igazi asztrolá; gus taná; csa, miszerint egy ná; gyes há; z, vagy Hold vagy Rá; k motá; vumokkal a horoszká; pjá; ban rendelkezá; mu szemá; lynek azt mondja, hogy ne kerá; l gesse a csalá; dalapá; t á; st, hanem vá; llalja fel, vagy ha má; r van csalá; dja, akkor bizonyos, a csalá; dhoz ká; l á; t á; d á; mu magatartá; sá; n vá; ltoztassoná; t!

Azonban, ha tudjuk az előbb említett példák kapcsolatát, hogy mi a család, a gyermekvilág, a nevelés metafizikai értelmé, máris nem tárnak olyan laposnak. Ám amikor konkrétan szembesülünk az illető problémákkal, amely a családfenntartási háttérben való helytállást, sőt a szellemileg, mint lelkileg és egyben vonatkozásban is, akkor megvágkopp nem tárnak laposnak az ezzel való foglalkozás. Mindez egy példa volt. Lehet példát felsorolni más érteleteken is: párkapcsolat, anyagiak, háttér, alkotás, társadalom stb. Az asztrológia körében minden értelet benne foglaltatik és mindegyiknek megvan a maga metafizikai lényege, értelme, a rá vonatkozó látszások, tudás, ismeret és szemlélet.

Amikor az embernek sikerült elmagában leálltán szegénység, szenvedést, bizonytalanságot, betegséget valószínűleg fellelmeit, leghatározottabb aggodásait, szorongásait és a mindezek által mozgató cselekvéseit és cselekvés-sorozatokat, akkor végleg igazán belelátthat abba, hogy mi az amitől tényleg szegény lehet, vagy beteg, vagy bizonytalan. Nem a bank, a biztosítási háza, a szociális intézmény-apparátus fogja megvédeni a szenvedést, de nem is ezek fogják garantálni felmentlen boldogságot, hanem az a tudatosság, szellemi nyitás, amellyel elszántsuk szembe tudni nézni az elmagában hordozott rettenetes sorsokkal, racionális argumentációkkal lefestett múltunkkal, monomániával, majd aztán fokozatosan, kitartással elmaga isteni lényege felé kezdi tisztítani elmagát, egyre jobban megértve és elsajátítva mindennapi, földi életének lényegét, metafizikai értelmét.

Földi élet, hátköznapok, az elszárt ember és élet- mondjuk, azonban mindezt anélkül, hogy metafizikai jelentéssel és füllel kivetkezményét felmérnénk. Könnyelmes, tetszetős és szélesebb a gondolat, hogy az elektronok vagy más ezeknél is kisebb részecskék amelyek valahol az anyagi és nem-anyagi világ határán táncolnak, bizonyos megjelenésekben azt örököltetik velünk, például, hogy asztal- azonban ebben nem a materiális/immateriális tényezők köpezik a misztérium slypontját, hanem az, hogy asztal. Az "asztalon" van a metafizikai slypont és ez a metafizikai paradoxon. A tudatosan megölt mindennapokon van a metafizikai slypont és ez a metafizikai paradoxon. A mindennapban az ember nem kell szárhoz, lapos, tompa legyen. Az ember lehet egészes, tudatos, boldog, elmagára talál, értelmes, szabad, elégedett. Ez a "szemünk előtt álló nyitott misztérium". A metafizika, a szellem, a lényeg nem "odaát" van. Itt van. Egy más példát- Ha látthatok egy másikat embert, lehet ugyan az egész, mint jelenséget felfogni és ez az ezrekkel összemagyarázni-például a másikat ember részéről adott viselkedést ve szemérem- azonban ebben az esetben sem itt van a metafizikai slypont. A metafizikai slypont ott van, hogy egy másikat, egész, teljes emberrel álllok szemben, beszél vele, ott vagyok, és is ott van és az egész, nagy, emberre vonatkozó hatalmas ismeretanyag és elméletül eltekintve viláthatok vele nélkül egyszerűen szét.

Az elvakult mindennapokból a metafizikai alapokra helyezett mindennapokba való átmenet azonban kitartást igénylő folyamat. Ide kell az a fajta megismerés, amit az igazi asztrológus tud nyújtani azoknak, akik e folyamatot akarják indítani elmagukban. Az asztrológus bizonyos mértékig "át szenvedte" a kezdeti nehézségeket, amelyek mindenképpen vejárni a személynél fejlődésnek és változásnak. Ezt a metafizikai tapasztalatot átöve és a megfelelő asztrológiai tudás birtokában tud információt, átmutatást adni olyan embereknek, akik ugyan nem akarnak háttér szerűen foglalkozni metafizikával, asztrológiával, de földi életüket tisztán, tudatosan, egészesen, értelmesen akarják megélni.

Az "asztallal" adott példával kapcsolatosan még hozzáteendők, hogy a finom hullámokkal, rezgésekkel, apró részecskékkel sőt részecskén tőli, immateriális létezőkkel álló asztal-magyarázat addig jár, amíg egy ember végleg kibillen a csakugyan betokosodott, beszédként szemléletből, felszín- és látszólag, tudatállapotból és végleg hajlandó

feleszmáolni arra, hogy a valóság egy b tartományai is láteznek azon ká-vá/4l, hogy itt áll eláuttá/4nk a kázzelfoghatá "asztal". Mindez semmit sem von el az "asztal" metafizikai sálypontjábá. Hiszen erre vonatkoz legels megkzel-tásá/4nk továbbra is az marad, hogy "asztal", és ez a-gy rendben is van. Erre mondják a hagyományok, hogy a metafizikai megvalás-tás során "nem tártánik semmi". Minden az marad, ami volt, viszont már sokkal tágasabb értelmezésben. Mikor a metafizikai fordulásponton ájtutott valaki, azután mehet nyugodtan rizset enni! Ugyanógy, mint máis.

Azonban valami mágis tártánik, valamiféle "belső váltózs". Nem is tártáni ez, hanem megvalásulás. Az embernek derengeni kezd álete addig ártethetlenné vagy nehezen kávetthetnének vält ártelme, s ami tudatosul ezáltal benne, az valóbb és igazabb, mint az addigi felsz-nes valóságmagyarázatok (amelyek ma elásztják a világot).

III. Az asztrológus.

Az eddig le-rtak ártelmében a kávetkeztetés ánmagáitá adádk, hogy asztrológus-metafizikus nem az, aki annak titulálja magát, esetleg felmutat egy egészen hiteles oklevelet és a kiórett mester látszatával kecsegtet náha, és ezzel a gondolattal csapja be ánmagát. A hiteles asztrológus szerányságe és egyben ántudatossága, magabiztossága abban áll, hogy tisztában van azzal, hogy am-g az álet alká-miai-spirituális-mentális-pszichológiai-stb. folyamatait járja az áletszakaszok ká/4lánbáz ciklusaiban, addig legjobb, sőt az egyetlen já, ha a tan-tványi jogát, nyitottságát, áberságot maximálisan fenntartja. Attá lehet asztrológus és olyan mártókben tud asztrológus lenni valaki, a lexikális tudásán tá, amennyiben szemályes áletfeladatainak tudatosan eleget tett. A tanácsadá szemálye és a tanács nem ká/4lánt-thet el egymástá. Ez már magábá a szaturnuszi látelvbél, a "kásá b áurábél" is adádk, amely abban áll, hogy áthatolhatatlan határt, falat kápez, mint akadályt mindazok elá, akik nem akarják áletfeladataikat tudomásul venni és azok felvállalásáira szépen-lassan ráhangoládni, vágá/4l teljes "fáállásban" magukba fogadni. Mikázen felsz-nes, fáltrevezet átanácsokat, jáslatokat osztogatnak száltáben, hosszban mindenféle. A felvállalt és beváltott áletfeladat, a felelősságteljes álet és egyben a szabadság kulcsa, a hiteles asztrológus ismertetője.

Az asztrológusi tevékenység olyan ásszetett tevékenység, amely a mai tájkozásdás ásszes ná-váit igénybe veszi, de itt sem áll meg, hanem tovább megy, tálmutat ezeken. Valahol itt árttem el ezen á-rásom eredeti cáljához, hogy az asztrológának és az asztrológusnak legalább megjelájjem azt a helyet, ahol az valójában van. Mindez nem arra való, hogy áon, aki asztrológival foglalkozik, mindenkéféllátt állnók, mestere lennók az egészáletnek. Ilyenél szá sincs. Aki asztrológival foglalkozik, mint horoszkópok ártelmezésáot is vállalá szemály, elindult egy áon és olyan hitelessági fokot tud adni-nyájtani, amilyent elárt. Amit elárt, arrá be tud számolni és bárk nyugodtan meggyázudhat arrá, hogy ógy van-e.(transzparens egzisztencia). Azonban arrá sem szabad elfeledkezni, hogy milyen intenzá-v megismerási folyamaton kell átmennie az asztrológusnak. Vagyis, mint magát asztrológusnak vallá szemály ógy szá-má-t igazán asztrológusnak, ha áletfeladatai felvállalásának nekikezdett (szemályes álete áttetszásságe, tisztasága, transzparenciája), de másfelél, pontosabban ezzel egyátt van egy másik komponense is az asztrológusi há-vatásnak: a tájkozásdás, ánkápzás, orientáciá, tanulás. Ásgy táanne, hogy ához, hogy átmutatást, információt tudjon adni, tábbet kell megtanuljon, mint amennyire szemályes álete rendezésáhez szákságe lenne, valójában azonban nem tanul tábbet, mert az általa felvállalt asztrológusi há-vatás szellemi kerete

pontosan magában foglalja az más ortokszerekben kiegyensúlyozza, hogy ne mint táblázat, hanem mint helyre kerélt szellemi tartalom legyen jelen az, amit "plusszban" tanul. De hová akarok elkerülni? Oda, ahol az asztrológus az asztrológus ma teljesen félreértik. Egy gyvond, vagy egy más ki, vagy egy orvosi stb. tudás az felkészült hivatalosan az általános elismertnek számát, de ne is beszéljek a kizigazgatásban, politikai életben, a vezetőkben betöltött olyan hivatások, amelyek széleskörűen tartózkodnak az a "társadalmi igazságosság" értelmében, olyan pozícióban az "anyagi" juttatásban van részvétel, amely jával egy reálisan megindokolható szákságosságnál-váljára felfelfelt van. Mindez azért mert egy alapvetően racionális, ipari társadalomban állunk, ahol még mindig az számát az ortoknak, ami ká-vál van, ami kázzal fogható, megehető, megihat, belakható, állvezhető, s nem helyezünk el az hangsúly a dolgok átfogóbb, személynéket is implikál az értelmezésekre. A Descartes a elindított az uralkodó racionális, pragmatikus világkép értelmében a j megtanultuk, hogy az a reális, ami ká-vál van, a felszín-nen,

nem csoda, ha ennek van az az oka a nagy táblázat szemében. Megismertük a kális világot, annak társadalmi szerkezetét, tudunk racionálisan gondolkodni, nem dőlünk be a babonákhoz, mint a kázkorban, de kázkorban nem tudjuk értelmezni, az Istenhez vezető, a kális alapját kápezzel belső más gégeinket, válisunk kális kális szintjeit. Még mindig, mindent egységes, a más géget az a személyné megkerélt gondolkodással próbálunk magyarázni az megoldani. Nem arról van szó, hogy az asztrológus nem gondolkozik racionálisan az nem számol az anyagi válisággal, hanem arról, hogy nem csak az gondolkozik az nem csak ezzel számol. Az emberek nagy táblázat szemében az asztrológus még mindig a kázkorbeli, vagy még az az elűtti babonák, garabonciák ember, aki nem gondolkozik, nem figyel, nem szintetizál, nem analizál, csak transzba esik s mondja a kinyilatkoztatásait, anélkül, hogy az az az értelmét. A személyné horoszkóp értelmezés nagyon is kemény az sok agyi véletet, elűzetes gyakorlati az metafizikai ismereteket igénylő feladat, amennyiben azt valaki komolyan az felelősségteljesen végzi. Metafizikai megalapozottság nélkül az asztrológia, olyan, mint matematika nélkül a fizika, vagyis igen gyenge. Rá az szimbólumai áresen konganak s spekulál-v, jásolgat, kicselez technikái jobb esetben bárgyák, rosszabb esetben az embert szellemében, imaginációjában, megkális, visszafejlesztő technikák. Egy horoszkóp meg-résa, a gépszeti egyetemet végzett feleségem szerint is, sokkal táblázat szellemi munkát igényel, mint a kális egy család ház megtervezése, amivel még kális megismerkedett, foglalkozott az egyetemi ávei során.

Ezzel szemben az asztrológus:

1. Ha van is valamely, valamennyire elismert oklevele, amellyel a társadalmi társadalmi nyelvi is az szhangban tudna tevékenykedni, kális a erűfeszítésekkel kell legyen állandóan azt cázandó - mint jelenleg az is - hogy senki semmilyen irányból ne ávessze az azzal a kális az asztrológus az zlethálival, amellyel találkozzunk kális az interneten is, az amelynek metafizikai-szellemi szá-nvonala nagyon alacsony, annál táblázat bennük az kális spekuláció.
2. Még csak bosszantja, hogy olyan intenzív szellemi - mentális - intellektuális erűfeszítést kell végrehajtson egy-egy horoszkóp értelmezés során, amelynek egy tá-zedést is sokkal jobban megfizetik "jobb helyeken", az szembe kell néznie saját haragjával, amit a jelen emberiség korlátozottsága ellen táplál. Nincs olyan bizottság, intézmény - lehet, jobb is mivel az emberiség gondolkozása még nem áll azon a szinten - amely csakugyan megzhat az meg tudni állapítani az asztrológus hivatásban vál kompetenciáját valakinek. az bej egy olyan ismétletesen az, hogy ezért felelősséget is állal-hogy mindenki kális minősíti az

márcsi fel saját szívnívonalát illetően.

3. Ha a pénzre utalást tesz, máris úgy tájékozik, hogy "ahát, tehát erre megy ki a járték", vagyis úgy tájékozik, hogy az egész nem egyből, mint nyereszkeskedés. A mai társadalmi szemlélet-ha van ilyen- az egészen jól kávévethető hasznortokat veszi alapul és ennek alapján állapítja meg, valami értékes vagy sem. Sok, személynél sorsa vonatkozásban, nagyon fontos információ nem bír ilyen kávévetlenül kávévethető hasznortokkal, amiről azon nyomban meg lehetne állapítani, hogy értékeiben milyenek. A horoszkóp szintézisemet nem tudom azonnal felkenni az arcomra, mint egy jó sminket, nem tudom felvenni magamra, hogy máskor lehetne megcsodálhassák és irigyeljenek miatta, nem tudok kimenni az utcára mint a vadonatej kocsimmal, mobilommal, amire bukna a világ legmenőbb pasija, nője, barátja, fűnyerője. S nekem a boldogságom akadálymentesen biztosítva lenne. (Lám, kávészármazékokat elsajátításhoz tartás, megfertőztetett racionális gondolkodásunk mindenhol; beszéremkedik.) Sőt még csak nem is élvezhetem, mint egy Wellness hétvégei masszázskörét, vagy egy kávéfűldi utazást. Egyébként nem egyet ismerek olyan embert, aki mindezeket megengedheti magának és a világra máskor ki van vettelve, sem boldog párkapcsolatra nem képes, sem egészszármazékos életvezetésre, sem derűs életörzésre. Hosszútávú nem csupán anyagiakban leírható haszna van az asztrológus tanácsnak, hanem elsősorban egészszármazékos, párkapcsolatban, lelki koherenciában, és egységességben leírható haszna. Egyáltalán nem mindegy, az, hogy megörtem-e mi az én helyem, s hol az én helyem, mind, hogy állandóan spirituális helyemmel eltávolodva a világra kivettelve, korlátolt racionális érveim és Lilithem hatására, máskor keresem a boldogulósomat, mint ahol azt, az én személynél horoszkóppom szerint, megtalálhatnám, s így spirituális érvényesítésemre átvethető. Rendet rakhatnánk érvényesítésben és kávéfűldiményeiben, amely által a spirituális források és energiák sokkal tisztábban, akadálymentesebben áramolhatnak az én lelkivilágomban, szervezetemben, viszonyrendszeremben. Ugyanis annál rosszabb sincs, mint amikor valaki nincs a helyén, ráadásul ennek még tudatában sincs, csak érzi, hogy nincs valami rendjén vele és kávéfűldimé, mert el van idegenedve a kávéfűldimé, a világtól, de legfőképpen érvényesítés. Ilyen eltávolodott kávéfűldimények kávéfűldimé nem kaphatom meg azokat az embereket, azokat a visszajelzéseket, amelyek tápanyagkötést szolgálhatnak a lelkemnek, s amelyeket feldolgozva egyre fűggetlenebb, ártatlanabb, ártatlanabb, derűsebb, nem csupán anyagi értelemben vetten, de azt sem kihagyva gazdagabb személynéliságomra válnak. Az ilyen kivett ember tud egyebet tenni, mint folyamatosan érdeklődni, alakoskodni, meghunyászkodni, fűnyerő kávéfűldimé, ki, ki természetesen és elismerés szerint. Vagy nem mindegy például, hogy fűnyerőlegesen viaskodom-e a párommal, miközben egyáltalán nem vagyok tudatában annak, hogy valójában milyen belső szívek kávéfűldimé az én problémáimhoz, "nehéz" természetéhez.

4. Azonban, hogy ilyen információkhoz eljusson az asztrológus, és összehasonlathatatlanul tájékozottabb dolgozik, mint egy mechanikus műveleteit rutinosan végzi, jól fizetett, elismert szakember vagy valamilyen más pozíció, házatást betöltő személynél. Ugyanakkor, lehet, hogy az illető asztrológus harmadikrom-harmadikromgy éves és kőt kis gyermeke van és rendkívül zavarja, hogy az asztrológiai tevékenység mellett, fix fizetéses intézményben is dolgozik, mégis nehezen tudja eltartani családját, az asztrológiait érvényesítésük miatt. A mai ember pragmatikus, felszínes gondolkodásnak kávéfűldimé, nagyon sokszor egyenesen sajnálja a pénzét a spirituális fejlődésére fordítani, s ebbe ráadásul bele sem gondol. Sokkal hamarabb kiadja pénzét, mondjuk egy jónak számára-tá dzsekire. Amely dzsekit (de rhatnánk itt szándék, sportcipőt, sábakancsot, prámkabát, kocsilámpát, mobiltelefont, zene lejátszás kávéfűldiméket, fodrászhoz járását, stb..) kőt és máskor maximum máskor nem vesz fel, mert

kimegy kÁ¶zben a divatbÁ³l, s amely ipari cikkbÁ¶ul szÁ;szakat, ezeket lehet sorozatban gyÁ;rtani. Mintha az ember azÁ¶rt Á¶olne, hogy dolgozzon, s utÁ;na minden pÁ¶nzÁ¶t anyagi, ipari cikkekre fordÁ-tsa. Ez az Á¶rtÁ¶k koncepciÁ¶nk ma. Ez a megfordÁ-tott, diszharmonikus Jupiter, s kÁ¶zben panaszkodik az asztrolÁ³gusnak, hogy kevÁ¶s a pÁ¶nze. Most má;jr az Á¶rtelmesebb emberek belÁ;ttÁ;jk, hogy racionÁ;lis tudÁ;suk fejlesztÁ¶sÁ¶re az iskola elvÁ¶gzÁ¶se utÁ;in is szÁ¼ksÁ¶gÁ¼k van, s ezÁ¶rt a kÁ¼lÁ¶nbÁ¶zÁ¶ tanfolyamokra elmennek. Viszont azt, hogy a spirituÁ;lis tudÁ;sÁ;nak tÁ;gulÁ;sa Á¶rdekÁ¶ben is Á¶rdemes Á;ldozatokat hoznia azt igen kevesen lÁ;ttÁ;jk, lÁ;tjÁ;jk be. StartbÁ³l biztosan nem. Mintha az asztrolÁ³gusnak nem kellene, miutÁ;in fÁ;radSÁ;gosan, a legjobb tudÁ;sÁ;t latba vetve, megÁ-rt egy Á¶rtelmezÁ¶st, ennie, innia, gyermekeit, csalÁ;djÁ;t ellÁ;tnia. Vagy, talÁ;in egyes emberek abban remÁ¶nykednek, kÁ¶pmutatÁ³an, hogy az asztrolÁ³gust Á¶s csalÁ;djÁ;t az angyalok, majd ellÁ;tjÁ;jk. (Ezennel jelentem nem tÁ;plÁ;lkozunk má¶g csak csillagokkal sem.)

KÁ¶zÁ¶mbÁ¶s az emberek szÁ;mÁ;ra, hogy az asztrolÁ³gus Á¶s csalÁ;djá gazdasÁ;gi, pÁ¶nzÁ¼gyi ellÁ;tÁ;sa milyen forrÁ;sokbÁ³l szÁ;rmazik, csak Á¶ppen Á¶k ne kelljen megfizessÁ¶k a má¶ltÁ;nyos Á;rat, amelyet sokallnak, s lehetÁ¶leg ingyen szeretnÁ¶k igÁ¶nybe venni tudÁ;sÁ;t, gondolkozÁ;sÁ;t, idejÁ¶t. Á¶ortem itt elsÁ;usorban az e tÁ¶ren teljesen tÁ;jjÁ¶kozatlan, fÁ¶lrevezetett ErdÁ¶lyi rendelÁ¶ket. Az ingyen, barÁ;tsÁ;gbÁ³l, felÁ;llÁ-tott horoszkÁ³ppal csak az baj, hogy aki megkapja nem is Á¶rtÁ¶keli, s nem is veszi komolyan, s nem is tudja hasznÁ;t venni, ha akarja sem. Má;jr az egyetemes tÁ¶rvÁ¶nyek, nevezetesen a kompenzÁ;ciÁ³ tÁ¶rvÁ¶ny miatt sem, amelyekÁ¶ul mindenki tud a lelkiismerete szintjÁ¶n. Ennek Á¶rtelmÁ¶ben, ha valamit nem fizetek meg az Á¶t megilletÁ¶ Á¶rtÁ¶kben, (fÁ¼ggetlenÁ¼ az Á¶ppen fennÁ;llÁ³ szÁ¼kagyÁ° tÁ;rsadalmi megÁ-tÁ¶lÁ¶stÁ¶ul,) az nem fogja az Á¶n fejlÁ¶dÁ¶semet, tÁ;gulÁ;somat szolgÁ;lni, má¶g ha ipari cikkrÁ¶ul van szÁ³, akkor sem, nemhogy egy szemÁ¶lyes a spirituÁ;lis Á¶nemet Á¶rintÁ¶ magas szintÁ¼ szolgÁ;ltatÁ;srÁ³. Má;rpedig a horoszkÁ³pomat pontosan ezÁ¶rt kÁ¶szÁ-ttetem, mert eljutottam oda, hogy komolyan fejlÁ¶dni akarok.

5. MondhatnÁ; bÁ;рки, hogy hÁ;t tÁ¶rjÁ¶n ki, a lehetÁ¶sÁ¶g az Á¶vÁ¶, gazdagodjon meg. Voltak Á¶s vannak sikerasztrolÁ³gusok, akiknek nincs ilyen problÁ¶mÁ;juk, amirÁ¶ul most Á¶rok. Az azonban inkÁ;jbb Á¼zletnek nevezhetÁ¶, semmint asztrolÁ³giÁ;nak. Jelenleg: az asztrolÁ³gia Á¶s az asztrolÁ³gusi hÁ-vatÁ;js hivatalosan nem tÁ¶rvÁ¶nyesÁ-thetÁ¶, nem intÁ¶zmÁ¶nyesÁ-thetÁ¶, tÁ;rsadalmi szintÁ¼ elismerÁ¶se Á¶s kompetenciÁ;jja nem adhatÁ³ meg, mert hiÁ;nyzik- Á¶ppen a kÁ¶zÁ¶ssÁ¶gi, tÁ;rsadalmi rendbÁ¶ul- az a szellemi rangot hordozÁ³ ember, szervezet, amely oda tudnÁ; Á-tÁ¶lni az asztrolÁ³gussÁ; lenni akarÁ³ szemÁ¶lynek a hivatÁ;sgyakorlÁ;js jogÁ;t. Mindez nem is baj. VÁ¶gÁ¼l is az asztrolÁ³gus szemÁ¶lye Á¶s a horoszkÁ³prendelÁ¶ szemÁ¶lye kÁ¶zÁ¶tt kell lÁ¶trejÁ¶nnie a kapcsolatfelvÁ¶telnek, nincs szÁ¼ksÁ¶g semmifÁ¶le tÁ;rsadalmi intÁ¶zmÁ¶nyes kÁ¶zvetÁ-tÁ¶sre, jelen kÁ¶rÁ¼lmÁ¶nyek kÁ¶zÁ¶tt ez Á¶gyis csak tÁ¶bbet Á;rtana, mint amennyit hasznÁ;lna az egÁ¶sz Á¼gynek.

6. Az asztrolÁ³gus elÁ¶ggÁ¶ egyedÁ¼l marad, egyrÁ¶szt a szellemtelen tÁ;rsadalmi apparÁ;tustÁ³l, má;srÁ¶szt az Á;lasztrolÁ³gusi piacfutamoktÁ³l tÁ;vol tartva magÁ;t, esetleg egy-kÁ¶t hasonlÁ³ lÁ;tÁ;sa°, gondolkozÁ;sÁ° tÁ;rsÁ;val. Lehet kÁ¶zben azon is gondolkozik, hogy hagyja-e az egÁ¶szet. Azonban, ha tudok valamirÁ¶ul, nevezetesen errÁ¶ul a lÁ;tÁ;srÁ³l, tudÁ;srÁ³l, amit az igazi metafizika alapÁ° asztrolÁ³gia ad, nem lehet csak Á¶gy hagyni, csupÁ;in abbÁ³l a megfontolÁ;sbÁ³l, hogy rosszul jÁ¶vedelmezÁ¶ tevÁ¶kenysÁ¶g. Fenntartom a lehetÁ¶sÁ¶get, hogy nÁ¶hÁ;ny ember esetleg má¶gis meg akarja ismerni a horoszkÁ³pjÁ;t (Á¶nmagÁ;t) Á¶s ha nem tartja tÁ°lsÁ;gosan drÁ;gÁ;nak, akkor megrendeli, Á¶n pedig legjobb jelenlegi tudÁ;som szerint dolgozok lelkiismeretesen 20-22 Á³rÁ;t, amennyi idÁ¶ alatt elkÁ¶szÁ¼l az Á¶rtelmezÁ¶s. Azt hiszem, legjobb prÁ³bÁ;jja ez annak, hogy nem nyerÁ¶szkedÁ¶s miatt vÁ¶gzem ezt. Ha azÁ¶rt tennÁ¶m, akkor 130-150 RON-Á¶rt, biztosan nem dolgoznÁ¶k 20-22 Á³rÁ;t, szellemileg elÁ¶ggÁ¶ igÁ¶nybe vevÁ¶ má³don.

Nos, kárbelennyi. Ha az egészről az derül ki, hogy azért lázadok, mert annak ellenére, hogy az igazi asztrológus - márpedig én annak tartom magam, mint ahogy minden asztrológival hivatásosan foglalkozó személy annak tartja magát- tehát annak ellenére, hogy milyen sokat tanul és tud, és személyes élete is tiszta, sem társadalmi elismerésben nem részesül, szegényen él és ráadásul meg kell néznie az asztrológusok nyerskedésével, akkor nem értem el célokat ezzel az erősséggel. Anyagiak, szellemiek és az asztrológia- ez lett volna a főcím, amely alatt három fejezetben bemutattam néhány aspektusát az asztrológusi hivatásnak. Folytatása kárvetkezik. (esetleg).